

Dosarul nr.2rac-48/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central, judecător: V. Cupcea

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți către SC „Cont-asistent” SRL cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți și menținută hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central de respingere a acțiunii ca tardivă,

constată:

La 03 ianuarie 2017, SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SC „Cont-asistent” SRL, prin care a solicitat încasarea datoriei, a penalității de întârziere, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 decembrie 2015, SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți a încheiat cu SC „Cont-asistent” SRL un contract de cesiune a creanței, potrivit căruia au preluat datoria ÎM „Magt-Vest” SRL, în sumă totală de 429172, 80 de lei.

Potrivit punctului 1.3. al contractului vizat, pârâtul și-a asumat obligația de a stinge datoria față de reclamant în decurs de 3 zile bancare de la data semnării contractului, la scadență însă SC „Cont-asistent” SRL nu și-a executat obligația asumată, motiv pentru care și solicită încasarea din contul acesteia a datoriei în mărime de 429172,80 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 79608 de lei, și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La 11 decembrie 2017, SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți și menținută hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central de respingere a acțiunii ca tardivă.

La 28.11.2018, SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, invocând ca temei de recurs prevederile art. 432 alin. (3) lit. d) și alin. (4) Cod de procedură civilă, precum că instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, iar aprecierea probelor de către instanță a fost arbitrară.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 11 octombrie 2018, iar recursul a fost depus la 28 noiembrie 2018. Astfel, se constată că societatea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

La 21.01.2019, SRL „Contest-Asistent” SC a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Furnizare Energie Electrice-Nord”

mun. Bălți, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului societății-recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea societății-recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Furnizare Energie Electrice-Nord” mun. Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova